

Ministeren

Udlændinge-, Integrations- og Boligudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Udlændinge-, Integrations-
og Boligministeriet

Udlændinge-, Integrations- og Boligudvalget har den 31. maj 2016 stillet følgende spørgsmål nr. 4 til L 191 efter ønske fra Johanne Schmidt-Nielsen (EL) og Josephine Fock (ALT) til udlændinge-, integrations- og boligministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 4:

Vil ministeren kommentere på EU-Domstolens præmis 66 og generaladvokatens bemærkninger, om at »De danske myndigheders vurdering i forbindelse med beslutningen om at meddele opholdstilladelse på grundlag af udlændingelovens § 9, stk. 13, foretages ganske vist i henhold til en lang række kriterier. Disse er imidlertid både for talrige og for utilstrækkeligt præcise til at være forudsigelige og forebygge en administrativ praksis med systematiske afslag. Jeg gentager, at jeg f.eks. finder det meget problematisk, at de danske værdier og normer ikke er uddybet. De nævnte kriterier, som vil udgøre grundlaget for de danske myndigheders vurdering, er opregnet i de forklarende bemærkninger, men for størstedelen af disse er det anført, at de isoleret set ikke er afgørende, hvorfor man kan spørge sig selv, om de ikke er kumulative, og i givet fald vil kravniveauet være meget højt. Desuden, og således som jeg har anført, er håndteringen af disse kriterier ikke nødvendigvis fuldstændigt sammenhængende med det forfulgte formål, eftersom det ikke rigtigt er blevet godtgjort, hvorledes den manglende opfyldelse af disse kriterier udgør en alvorlig og uoverstigelig hindring for det mindreårige barns vellykkede integration.«?

Svar:

EU-Domstolen konkluderer i sagen C-561/14, Genc, at 2-årsfristen i udlændingelovens § 9, stk. 16, ikke opfylder proportionalitetskravet, jf. præmis 57-65, og fastslår på den baggrund, at bestemmelsen i udlændingelovens § 9, stk. 16, udgør en ny begrænsning som omhandlet i artikel 13 i Associeringsrådets afgørelse nr. 1/80, som ikke er begrundet, jf. præmis 67.

EU-Domstolen bemærker i dommens præmis 66, ”at hvad bl.a. angår vurderingen af det pågældende barns personlige situation skal de nationale myndigheder, således som generaladvokaten har anført i punkt 54 i forslaget til afgørelse, foretage denne vurdering på grundlag af tilstrækkeligt præcise, objektive og ikke-

1. juni 2016

Udlændingeafdeling
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Tel. 6198 4000
Mail uibm@uibm.dk
Web www.uibm.dk

CVR-nr. 36977191

Sags nr. 2016 - 5066
Akt-id 83732

diskriminerende kriterier, som skal bedømmes konkret, og idet der træffes en begrundet afgørelse, der faktisk kan indbringes for en retsinstans med henblik på at forebygge en administrativ praksis med systematiske afslag.”

Generaladvokaten anfører bl.a. i punkt 54 i forslaget til afgørelse, at ”[d]e nævnte kriterier, som vil udgøre grundlaget for de danske myndigheders vurdering, er opregnet i de forklarende bemærkninger, men for størstedelen af disse er det anført, at de isoleret set ikke er afgørende, hvorfor man kan spørge sig selv, om de ikke er kumulative, og i givet fald kravniveauet være meget højt.”

Institut for Menneskerettigheder har i sit hørings svar af 31. maj 2016 bl.a. anført følgende: ”EUD henviser lidt uklart til generaladvokatens udtalelse, hvorfor det er vanskeligt at bedømme, om EUD deler generaladvokatens skepsis over for, om der i praksis stilles for store krav. EUD’s formulering af dommens begrundelse i præmisserne 60-66 og af dommens konklusion efterlader imidlertid det indtryk, at spørgsmålet om integrationskravets højde ikke var afgørende for EUD, der – i det væsentlige – baserede dommen på en kritik af undtagelsen i form af 2 års reglen og – desuden, men ikke afgørende – pegede på risikoen for en administrativ praksis på systematiske afslag.”

Ministeriet deler instituttets umiddelbare forståelse af dette aspekt af dommen.

Som det fremgår af lovforslagets afsnit 2.3., foretager udlændingemyndighederne en konkret vurdering af muligheden for en vellykket integration i alle de tilfælde, hvor integrationskravet stilles. Vurderingen er baseret på samtlige oplysninger i sagen, og i vurderingen indgår der en række nærmere bestemte kriterier, der både er knyttet til barnets og forældrenes forhold. Kravet om en vellykket integration kan således f.eks. anses for opfyldt i et tilfælde, hvor barnet f.eks. ikke taler dansk eller ikke har haft skoleophold i Danmark, men hvor andre kriterier alligevel fører til, at der må antages at være grundlag for en vellykket integration. Kravene er således ikke som antaget af generaladvokaten kumulative.

På den baggrund er det ikke hensigten med lovforslaget at ændre på selve vurderingen af, om der i en konkret sag er grundlag for en vellykket integration her i landet. Der skal således ved vurderingen lægges vægt på de samme kriterier som hidtil, idet udlændingemyndighederne som følge af dommen i sagen C-561/14, Genc, dog ikke længere som et selvstændigt kriterium skal lægge vægt på den tid, der er forløbet siden, at den herboende forælder er meddelt tidsbegrænset opholdstilladelse eller opholdstilladelse med mulighed for varigt ophold. Den forløbne tid kan dog få indirekte betydning, idet dette kan have betydning for vurderingen af de øvrige kriterier, der indgår i den samlede vurdering af, om der er grundlag for en vellykket integration.

For så vidt angår kriterierne, der fremadrettet vil blive lagt vægt på ved vurderingen af, om kravet om vellykket integration er opfyldt, henvises til lovforslagets afsnit 2.3.

Inger Støjberg

/

Jesper Gori